

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Borisa Kaćunko, Put Pocelja 12, Gata, OIB: 96850008645, zastupan po punomoćniku Tomislavu Joniću, odv. u Splitu, protiv tuženika Studenac d.o.o., Četvrt Ribnjaka 17, Omiš, OIB: 02023029348, zastupan po punomoćniku Marinu Svić, odvjetnik iz Zagreba, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 23. veljače 2026. u prisutnosti punomoćniku tužitelja Tomislava Jonjića i punomoćnika tuženika Ivane Ljubičić, po objavi dana 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

1. Utvrđuje se da je tuženikova Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu (poslovno uvjetovani otkaz) od 01.04.2025.g. nedopuštena, te da je navedeni otkaz ugovora o radu zaključenog dana 29.12.2023.g. između tužitelja i tuženika nezakonit, te je tuženik STUDENAC d.o.o., OIB: 02023029348, Četvrt Ribnjak 17, 21310 Omiš dužan u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe tužitelja Borisa Kaćunka, OIB: 96850008645, iz Gata, Gata 78 vratiti na poslove njegovog radnog mjesta Majstor održavanja, organizacijska cjelina: Sektor Razvoj mreže, Služba Tehnička podrška, Odjel Održavanje ili mu podredno ponuditi sklapanje ugovora o radu za obavljanje poslova koji odgovaraju njegovim sposobnostima.

2. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe tužitelju isplati neisplaćene plaće u bruto iznosu za svaki mjesec u kojem tužitelj nakon otkazivanja ugovora o radu nije radio, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedinačni iznos neisplaćene mjesečne plaće od dospelosti pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od dana donošenja prvostupanjske sudske odluke pa do isplate.

II. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknaditi tuženiku trošak ovog postupka u iznosu od 1.000,00 eura.

Obrazloženje

1. U tužbi koja je kod ovog suda zaprimljena 21. svibnja 2025. god. u bitno se navodi da je tužitelj temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 29. prosinca 2023. radio kod tuženika na radnom mjestu Majstora održavanja, organizacijska cjelina Sektor razvoj mrže, Služba tehnička podrška, Odjel održavanja. Dana 01. travnja 2025. tuženik da je donio Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu (poslovno uvjetovani otkaz), koji je tužitelj zaprimio dana 03. travnja 2025. Protiv Odluke o otkazu da je tužitelj pravodobno podnio Zahtjev za zaštitu prava, te da je dana 28. travnja 2025., tuženik donio Odluku kojom je odbio zahtjev tužitelja. Kao razlog otkazivanja ugovora o radu navedeno je da kod tuženika od 01. travnja 2025. prestaje potreba za obavljanjem poslova na kojima radnik radi zbog gospodarskih i organizacijskih razloga. Dana 01. travnja 2025., da je tuženik donio Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji poslova kojim je bilo ukinuto radno mjesto Majstor održavanja, jer da su ti poslovi provjereni vanjskim izvršiteljima. U predmetnoj odluci da je navedeno da je tužitelj osoba s invaliditetom, da je tuženik prije donošenja odluke pribavio suglasnost Sindikalnih povjerenika. Međutim, tužitelj ističe obzirom da je osoba s invaliditetom pa da mu je tuženik mogao otkazati ugovor o radu kao radniku kojeg postoji profesionalna nesposobnost za rad odnosno neposredna opasnost od nastanka invalidnosti jedino uz prethodnu suglasnost Radničkog vijeća. Nadalje, kako tuženik tužitelju nije ponudio drugo radno mjesto koje bi odgovaralo njegovim sposobnostima, po mišljenjima tužitelja takvo radno mjesto postoji, štoviše, da je tužitelj kod tuženika na različitim poslovima radi još od lipnja 2008. godine. Tužitelj navodi kako kod tuženika ne postoji Radničko vijeće, suglasnost za otkazivanje ugovora o radu da je trebala dati nadležna služba za zapošljavanje što nije učinjeno. Na koncu, kako u odluci o otkazu kako i u odluci u kojem je zahtjev za zaštitu prava bio odbijen tuženik nije naveo opravdane razloge, nije dostavio niti jedan dokaz na okolnost da bi postojali opravdani gospodarski ili organizacijski razlozi zbog kojih bi odluka o otkazu bila donesena.

Slijedom navedenog, tužitelj je predložio sudu donijeti presudu kojom će se utvrditi kako Odluka tuženika o poslovnom uvjetovanom otkazu ugovora o radu od 01. travnja 2025., nije dopuštena, da je tuženik dužan tužitelja vratiti na poslove Majstora održavanja ili druge poslove koje odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, radnoj sposobnosti. Predloženo je tuženika obvezati na isplatu neplaćenih plaća za razdoblje u kojem tužitelj nije radio kao i istog obvezati na podmirivanje parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu od dana 01. srpnja 2025. god. tuženik se usprotivio tužbenom zahtjevu tužitelja u cijelost, predložio tužbeni zahtjev odbiti i tužitelja obvezati na naknadu parničnog troška.

Tuženik je učinio nespornim činjenicu da je tužitelj radio kod tuženika na radnom mjestu Majstora održavanja temeljem Ugovor o radu od 29. prosinca 2023., da je tuženik dana 01. travnja 2025. nakon pribavljene suglasnosti Sindikata trgovine Hrvatske kao najvećeg sindikata kod tuženika donio Odluku o redovitom poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu. Nadalje, kako nije sporno da je tužitelj u zakonskom roku podnio Zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava. Nadalje, kako je tuženik nakon savjetovanja sa Sindikatom dana 10. ožujka 2025. usvojio novi Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, dana 19. ožujka 2025. da je novi Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta donesen. Pravilnikom da je ukinuto radno mjesto majstora održavanja jer je tuženik odlučio reorganizirati svoje poslovanje radi postizanja ekonomičnije i racionalnije organizacije rada, te poslove tog radnog mjesta

povjeriti na obavljanje vanjskom izvršitelju usluga. Nadalje, da su neprihvatljivi navodi tužitelja da bi za postupanje u ovom postupku trebalo primijeniti Zakon o radu iz 2004. godine. Navedeno iz razloga jer da je ugovorom sklopljenim s tužiteljem za radno mjesto majstora održavanja jasno navedeno kako potpisivanjem tog ugovora prestaju važiti svi do tada sklopljeni Ugovori o radu i aneksi. Glede navoda tužitelja da je osoba s invaliditetom pa da mu je tuženik mogao otkazati ugovor o radu jedino kao radniku kod kojeg postoji profesionalna nesposobnost za rad, odnosno neposredna opasnost od nastanka invalidnosti samo uz prethodnu suglasnost Radničkog vijeća, te kako obzirom na činjenicu da kod tuženika nije uspostavljeno Radničko vijeće, da je suglasnost morala dati nadležna služba za zapošljavanje. Tuženik je istakao kako Radničko vijeće nije utemeljeno, kako kod tuženika djeluje nekoliko Sindikata, tuženik da nema zakonsku obvezu pribavljanje suglasnosti na donošenje odluke o otkazu. Zbog toga da se tuženik savjetovao i pribavio suglasnost Sindikata trgovine (najvećeg sindikata kod tuženika). Tuženik da se povodom provođenja reorganizacije tj. prije donošenja novog Pravilnika savjetovao sa Sindikatom koji je 10. ožujka 2025. iskazao suglasnost s namjeravanim Pravilnikom u sklopu kojeg je bilo ukinuto radno mjesto tužitelja. Nakon pribavljanja suglasnosti za donošenjem novog Pravilnika, da je tuženik dana 19. ožujka 2025., sindikatu dostavio radi suodlučivanja namjeravane odluke o poslovnom uvjetovanim otkazima ugovora o radu za radnike čija se radna mjesta ukidaju, te da je Sindikat dana 19. ožujka 2025. dostavio tuženiku suglasnost za donošenje namjeravanih odluka, baš kao i za tužitelju kao radnika s invaliditetom. Prije otkazivanja ugovora o radu tužitelju da je tuženik pribavio suglasnost Sindikata. Tuženik je istakao čak i da tužitelj ima utvrđen neki od oblika smanjenja radne sposobnosti ili neposredne opasnosti od smanjenja radnih sposobnosti (što nema) da predmetna odluka nije donesena iz tog razloga, već radi poslovno uvjetovanih gospodarskih i organizacijskih razloga. Na koncu, kako tužitelj u tužbi ističe kako nisu jasno navedeni gospodarski i organizacijski razlozi zbog koji se otkazuje ugovor o radu, tuženik je naveo kako je autonomno pravo poslodavcu da određuje sistematizaciju radnih mjesta i organizira proces rada prema potrebama i mogućnostima na način koje smatra svrsishodni radi postizanja što boljih rezultata. U konkretnom slučaju, angažiranjem vanjskih izvršitelja usluga za tuženika kao poslodavca da predstavlja manje financijsko opterećenje te da se postiže ušteda poslovanja sve u okviru autonomnog prava poslodavca. Cilj poslodavca da je bilo racionalizacija i optimalizacija procesa rada.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 01. lipnja 2018.; Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 29. prosinca 2023.; Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 24. travnja 2019.; Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu; pregledom zahtjeva za zaštitu prava iz radnog odnosa od 11. travnja 2025.; Potvrda HP sa povratnicom; pregledom Odluke tuženika od 28. travnja 2025. s potvrdom HP; Rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje; pregledom Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji poslova za razdoblje od 01. lipnja 2018. do 01. travnja 2025.; pregledom Odgovora na zahtjev za zaštitu pravo od dana 28. travnja 2025.; Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji poslova od 22. ožujka 2024. i usvajanju Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji poslova od 21. ožujka 2025.; pregledom presude Vrhovnog suda Rev-3284/2018-2 od 09. rujna 2020.; presude VSRH Revr-486/18 od 21. svibnja 2019.; presude VSRH Revr-1686/16 od 10. svibnja 2018.; suglasnost Sindikata trgovine Hrvatska od dana 10. ožujka 2025.; e-

mail Zirdum od dana 19. ožujka 2025; e-mail Štulić od dana 25. ožujka 2025.; suglasnost Sindikata trgovine Hrvatska od dana 19. ožujka 2025.; Rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 26. listopada 2015.; presuda Županijskog suda u Zagrebu Gžr-274/2016 od 22. veljače 2017.; presuda Županijskog suda u Zagrebu Gž-6902/2000 od 20. studenoga 2011.; izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Anje Zidrum; saslušanjem tužitelja kao parnične stranke; izveden je dokaz vještačenja po vještaku spec. med. rada dr. Milani Varinac Barać.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Punomoćnici stranaka popisali su parnični trošak.

6. U ovom postupku nije bilo sporno da je tužitelj radio kod tuženika na radnom mjestu majstora održavanja, Služba za tehničku podršku, temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 29. prosinca 2023. s mjesečnom plaćom u iznosu od 1.054,68 eura

- nije bilo sporno kako je dana 01. travnja 2025. tuženik donio Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu (poslovno uvjetovani otkaz)

- nije bilo sporno kako je tužitelj dana 11. travnja 2025. podnio Zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava, koji je tuženik odbio Odlukom od 28. travnja 2025. godine, s tim u svezi nije bilo sporno da je tužitelj predmetnom tužbom ustao u zakonskom roku

- nije bilo sporno kako je tužitelj osoba s invaliditetom te da prima inkluzivni dodatak (Rj. Hrvatskog zavoda za socijalni rad od 05. travnja 2025.)

- nije bilo sporno da je Rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Splitu od 26. listopada 2015., utvrđeno kako je tužitelju utvrđeno postojanje stopostotnog oštećenja te mu je odbijen zahtjev za priznavanjem prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja.

7. Kao sporno trebalo je utvrditi jeli Odluka tuženika o otkaz ugovora o radu od 01. travnja 2025. (poslovno uvjetovani otkaz) dopuštena i zakonita, s tim u svezi jeli tuženik dužan tužitelja vratiti na poslove radnog mjesta majstora održavanja, ili drugo odgovarajuće radno mjesto. S tim u svezi jeli tuženik dužan tužitelju isplatiti plaće koje mu nisu bile isplaćene zbog Odluke tuženika od 01. travnja 2025.

8. Odredbom čl. 135. st. 3. Zakona o radu propisano je kako u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu je na poslodavcu.

9. Odredbom čl. 115. st. 1. toč. 1. Zakona o radu(Narodne novine br. 93/14 127/17 i 98/19) propisano je da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog, u slučaju prestanka potrebe za obavljanje određenog posla zbog gospodarskih, tehnoloških ili organizacijskih razloga (poslovno uvjetovani otkaz).

Stavkom 2. propisano je da pri odlučivanju o poslovno uvjetovanom otkazu, poslodavac mora voditi računa o trajanju radnog odnosa, starosti i obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

Stavkom 5. propisano je da poslodavac koji je poslovno uvjetovanim otkazom otkazao radniku, ne smije šest mjeseci od dana dostave odluke o otkazu ugovora o radu radnika, na istim poslovima zaposliti drugog radnika.

10. Odredbom čl. 151. st.1. toč. 3. Zakona o radu propisano je kako poslodavac može samo uz prethodnu suglasnost Radničkog vijeća donijeti odluku o otkazu radniku kod kojeg je zbog ozlijede radu ili profesionalne bolesti došlo do smanjenja radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost ili do smanjenja radne sposobnosti uz djelomični gubitak radne sposobnosti, odnosno otkazu radniku osobi s invaliditetom.

11. Dana 10. ožujka 2025. Sindikat trgovine Hrvatske, vezano za donošenje Pravilnika o sistematizaciji i organizaciji tuženika, izvijestio je tuženika kako je suglasan s namjeravanim Pravilnikom o sistematizaciji i organizaciji, uz uvjet priznavanja stečenih prava.

Odlukom o izmjenama Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji od 22. ožujka 2024. i usvajanju Pravilnika o sistematizaciji i organizaciji od 21. ožujka 2025. utvrđeno je kako se novim Pravilnikom ukidaju pojedina radna mjesta, između kojih i radno mjesto majstor održavanja, u Sektoru razvoj mreže.

12. Pregledom Odluke o otkazu ugovor o radu (poslovnom uvjetovanom otkazu) utvrđeno je da je Odluka donesena zbog organizacijskih i gospodarskih razloga. Nadalje, kako je tuženik kao poslodavac nakon prethodno obavljenog savjetovanja sa Sindikalnim povjerenikom, dan 01. travnja 2025. donio Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji poslova kojim je ukinuto radno mjesto majstora održavanja. Naime, kako je tuženik odlučio reorganizirati poslovanje radi postizanja ekonomičnije i racionalnije organizacije procesa rada zbog smanjenja i uštede troškova poslovanja pa je tužiteljevo radno mjesto ukinuto, poslovi da će se povjeriti vanjskim izvršiteljima usluga zbog uštede troškova poslovanja. Sve navedeno kako je autonomno pravo poslodavca koji organizira proces rada na način za koji smatra najsvrshodnijim i najučinkovitijim radi racionalizacije poslovanja. Ukidanjem tužiteljevog radnog mjesta da predstavlja opravdani razlog za donošenje odluke o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu. Na koncu, iz obrazloženja proizlazi kako je tuženik kao poslodavac uzeo u obzir činjenicu da je tužitelj osoba s invaliditetom, pribavio suglasnost sindikalnih povjerenika za donošenje sporne odluke. Nadalje, kako je prilikom donošenja odluke tužitelja tretirao, u smislu prava predviđenih Zakonom o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom. Navedeno je tuženik ponovio i u Odluci od 28. travnja 2025., kojom je odbijem Zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava.

Dana 19. ožujka 2025. vezano za suodlučivanje prije donošenja Odluke o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu tužitelju, Sindikat trgovine iskazao je kako je suglasan s namjeravanom odlukom, uz uvjet priznavanja stečenih prava.

13. U stranačkom iskazu tužitelj je u bitnome iskazalo da je od 2018. radio kod tuženika, a od 2023. na poslovima majstora održavanja do donošenja sporne odluke. Nadalje, kako nije imao saznanja o donošenju novog Pravilnika niti o novoj sistematizaciji. Dana 31. ožujka 2025., da mu je u šefičinoj kancelariji uručena odluka o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu. Tada da je šokiran tražio od šefice da mu se ponudi neko drugo radno mjesto, (npr. skladištara u Dugopolju), jer da je već ranije kod tuženika obavljao te poslove. Odluku o otkazu da nije preuzeo, te da je na bolovanju od 31. ožujka 2025. do trenutka davanja stranačko iskaza, iskazao je da je

bio jedini izvršitelj poslova radnog mjesta majstora održavanja na području od Ploča do Zadra, da nakon donošenja sporne odluke vanjska tvrtka obavlja poslove održavanja. Na koncu, kako je tuženiku dostavio Rješenje nadležnog tijela o stopostotnom invaliditetu.

14. Svjedokinja Anja Zidrum u vrijeme donošenja sporne odluke zaposlena na radnom mjestu direktora Službe za radne odnose, iskazala je da je tužitelj od 2018. do donošenja sporne odluke radio na radnom mjestu majstora održavanja. Nadalje, kako je kod tuženika izvršena dubinska analiza svih radnih mjesta da je postojala potreba u smislu organizacijskih struktura, potom novi Pravilnik sa sistematizacijom radnih mjesta, te da se tuženik savjetovao sa Sindikatom. Pojasnila je kako je kod tuženika postoje više sindikata (ne postoji Radničko vijeće, bez obzira na veliki broj radnika) zbog navedenog, kada se donose odluke vezane za radno pravni status radnika, da se tuženik uobičajeno savjetuje sa Sindikatom trgovine Republike Hrvatske. Sindikat trgovine kako se suglasio sa namjeravanom izmjenom Pravilnika, novi Pravilnik da je donesen radi optimalizacije i racionalizacije poslovanja tuženika. Iskazala je kako je ukinuto radno mjesto majstora održavanja koje je poslove izvršavao veći broj radnika (otkaz ugovora rad svim majstorima održavanja). Namjeravane odluke o poslovno uvjetovanim otkazima da su za svakog pojedinog radnika radi suodlučivanja dostavili Sindikatu trgovine. Prilikom donošenja sporne odluke da su imali saznanja kako je tužitelj osoba s invaliditetom koja činjenica da je bila evidentirana u očevidniku radnika s invaliditetom, zbog čega je dodatno zatraženo suodlučivanje sindikata. Izričito je iskazala kako se Sindikat suglasio sa namjeravanom odlukom o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu tužitelju. Istaknula je da je dubinskom analizom tuženik utvrdio da poslove majstora održavanja bi bila svrsishodnije i racionalnije povjeriti vanjskoj firmi koja se bavi takvom djelatnošću. Obzirom da je bilo ukinuto radno mjesto majstora održavanja, da nije postojala obveza na strani tuženika tužitelju ponuditi drugo radno mjesto koje bi odgovaralo tužiteljevoj stručnoj spremi i njegovoj radnoj sposobnosti. Tužitelj da je ponudio Zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava koji da je tuženik odbio. Na koncu, prilikom donošenja sporne odluke da tuženik nije trebao uputiti tužitelja u postupak procjene radne sposobnosti kod nadležnog tijela, obzirom da tuženik kao poslodavac tako postupa u slučajevima kada je radnik duže vrijeme na bolovanju ako tuženika kao poslodavca postoji potreba za izvršavanje zadataka tog radnog mjesta.

15. Vješakinja med. sec. rada dr. Milana Varinac Barač s aspekta medicine rada, iskazala je kako sukladno pravilnicima o specijalističkom usavršavanju dr. medicine, specijalisti medicine rada nadležni su za donošenje ocjene radne sposobnosti, koja se donosi temelju stupnja funkcijskog oštećenja organa i organskog sustava, u odnosu na poslove i radne zadatke koje obavlja osoba čija radna sposobnost se vještači.

Za donošenje ocjene radne sposobnosti potrebna je med dokumentacija iz kojeg je razvidno kakav je stupanj funkcijskog oštećenja kojeg su procijenili nadležni liječnici spec. kliničke medicine, te je potreban opis poslova i radnih zadataka koje osoba obavlja.

Radna sposobnost se može ocjenjivati prije zasnivanja radnog odnosa (prethodni pregled), obveza je poslodavca da prije zasnivanja radnog odnosa, u koliko se radi o radnom mjestu s posebnim uvjetima rada, uputi radnika na pregled kod spec. medicine rada.

Nakon zasnivanja radnog odnosa za pojedina radna mjesta sukladno zakonskim propisima, poslodavac je obvezan upućivati radnika na pregled nadležnom

spec. medicine rada, u predviđenim vremenskim rokovima. Kod prethodnih i periodičnih pregleda nakon što se izvrši klinički pregled, izvrši funkcionalna dijagnostika, laboratorijske pretrage, kao i medicinska dokumentacija.

Uzimajući u obzir poslove koje radnik obavlja spec. medicine rada donosi ocijenu jeli radnik sposoban ili ne za određeno radno mjesto i postoji li kakva ograničenja za obavljanje navedenih poslova.

Poslodavac nije u zakonskoj obvezi uputiti radnika na pregled ako isti ne radi na poslovima s posebnim uvjetima rada.

U konkretnom slučaju spec medicine rada u koliko postoji relevantna dokumentacija samo može ocijeniti jeli radnik sposoban ili ne za poslove koje je obavljao. Obzirom da u spis ne postoji medicinska dokumentacija koja bi govorila o zdravstvenom stanju tužitelja u vrijeme otkazivanja ugovora o radu, sa aspekta spec. medicine rada, za tužitelja se ne može ocijeniti radna sposobnost.

Iz priložene dokumentacije je razvidno da je tužitelj dana 20. studenoga 2024. vještačen na osnovi prava iz socijalne zaštite pri Zavodu za vještačenje profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, te da je njihovim nalazom i mišljenjem od 22. studenoga 2024. određeno da kod tužitelja postoji 100% oštećenje organizma iz liste oštećenje organizma čiji je uzrok bolest i prema istoj to oštećenje sluha je drugog stupnja, prema vrsti i težini invaliditeta. S aspekta spec medicine rada i činjenice da je tužitelj invalid sa 100% tjelesnim oštećenjem koji prima inkluzivni dodatak, nikako da ne proizlazi da kod tužitelja postoji smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnosti, smanjenje radne sposobnosti, djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti niti neposredna opasnost od smanjenja radne sposobnosti. Status invalidne osobe za koju je određen inkluzivni dodatak je pravo iz domene socijalne skrbi. Utvrđivanje smanjenja radne sposobnosti i utvrđenje preostale radne sposobnosti ili neposredne opasnosti od nastanka smanjenja radne sposobnosti je pravo koje proizlazi iz čl. 39 Zakona o mirovinskom osiguranju, za utvrđivanje čega je potrebno provesti cjeloviti postupak ocijene radne sposobnosti, i to od strane nadležnih tijela vještačenja HZMO-a sukladno navedenom članku Zakona.

16. Navod tužitelja kako bi se u ovom postupku trebalo primijeniti Zakona o radu iz 2004. godine, Zakon koji je važio u trenutku sklapanja prethodnih ugovora o radu nije osnovan.

Tužitelj i tuženik su dana 24. travnja 2019., sklopili Ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto majstora održavanja. Odredbom čl. 12. st. 3. sklopljenog ugovora (str. 14 spisa) jasno je navedeno kako sklapanjem ovog ugovora prestaju važiti odredbe prethodnih ugovora. Slijedom navedenog, trebalo je primijeniti odredbe Zakona o radu (NN 93/14 127/17 i 98/19).

17. Tuženik kao poslodavac dobio je suglasnost za donošenje nove Sistematizacije i organizacije, Sindikata trgovine Hrvatske, jer kod tuženika nije uspostavljena Radničko vijeće (str. 78. spisa). Dakle, tuženik kao poslodavac je na zakonom propisan način donio Odluku o izmjeni sistematizacije i Pravilnika tuženika iz ožujka 2024.

Donošenjem novog Pravilnika sa sistematizacijom poslova, koji je stupio na snagu 01. travnja 2025., između ostalih radnih mjesta koja se ukidaju, ukinuto je i radno mjesto majstora održavanja na kojem je radio tužitelj (str. 50 spisa).

Autonomno pravo tuženika kao poslodavca je odrediti organizaciju radnih mjesta, broj izvršitelja, izvršiti preraspodjelu radnih mjesta, ukinuti neko radno mjesto čak i ustrojbenu radnu jedinicu, sve sa ciljem bolje organizacije i svrsishodnijeg

poslovanja tuženika u cjelini, sve radi postizanja boljih financijskih rezultata ili smanjenja financijskog opterećenja tj. uštede troškova poslovanja. Iz uvjerljivog dijela iskaza svjedokinje Zidrum direktorice službe za radne odnose proizlazi kako je kod tuženika prije donošenja novog pravilnika i sistematizacije radnih mjesta provedena dubinska analiza svih radnih mjesta i potreba tuženika u smislu cjelovite organizacijske strukture. Nacrt novog Pravilnika dostavljen je Sindikatu trgovine Republike Hrvatske, Sindikat se suglasio dopisom od 10. ožujka 2025. (str. 78 spisa).

Iz navedenog proizlazi kako je novi Pravilnik tuženika sa sistematizacijom radnih mjesta donesen na zakonom propisan način.

Radno mjesto majstora održavanja novom sistematizacijom je ukinuto, tuženik je namjeravanu odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju, radi suodlučivanja dostavio Sindikatu trgovine Republike Hrvatske, dopisom od 19. ožujka 2025., suglasili su se s namjeravanom Odlukom. Dakle, sporna Odluka donesena je na zakoniti način, kao posljedica gospodarskih i organizacijskih razloga.

18. Činjenica da je tužitelju priznato pravo na inkluzivni dodatak, Rješenjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad od dana 05. travnja 2025. (str. 104/105 spisa) jer je tužitelj osoba s invaliditetom, nije značaj za predmetu ovog spora.

Iz jasnog vještva spec. med. rada dr. Milane Varinac Barač, koje je sud u cijelosti prihvaća kao stručnog i argumentiranog proizlazi kako tužitelj u trenutku donošenja sporne odluke nije imao Rješenje nadležnog tijela HZMO-a. Tužitelj u trenutku donošenja odluke nije imao smanjenu radnu sposobnost, niti smanjenu radnu sposobnost uz preostalu sposobnost, niti djelomični kao ni potpuni gubitak radne sposobnosti.

Vještakinja je zaključila kako kod tužitelja u trenutku donošenja sporne odluke nije postojala neposredna opasnost od smanjenja radne sposobnosti, slijedom navedenog po mišljenju ovog suda tuženik nije bio u obvezi tužitelju ponudi drugo odgovarajuće radno mjesto.

19. Za istaći je kako je prilikom donošenja sporne odluke, (iskaz svjedokinje Zidrum kao i iz obrazloženja Odluke o otkazu), tuženik vodio računa o činjenici da je tužitelj osoba s invaliditetom. Tuženik je postupio u smislu odredbe čl. 151. st. 1. Zakona o radu, prethodno dostaviši namjeravanu Odluku radi suodlučivanja Sindikatu trgovine.

Zbog činjenice što je tužitelj bio radnik s invaliditetom i kao takav evidentiran u Očevidniku radnika s invaliditetom kod tuženika, tuženik je vezano za trajanje otkaznog roka postupao u smislu odredbi Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom.

Slijedom navedenog, ovaj sud smatra kako je tuženik imao opravdani razlog da tužitelju otkáže ugovor o radu zbog poslovnih razloga, pri tome je utvrđeno da je prilikom otkazivanja tuženik postupao u smislu odredbi čl. 115. i 151. Zakona o radu. Slijedom prednjih utvrđenja tužbeni zahtjev tužitelja kojim je zatražio utvrđenje odluke o otkazu nedopuštenom i vraćanje tužitelja na rad kod tuženika na radno mjesto majstora održavanja ili drugo radno mjesto koje odgovara njegovim sposobnostima kao neosnovan trebalo je odbiti, zato je odlučeno kao pod točkom I. izreke.

Kako je tužbeni zahtjev iskazan po toč. 1 kao neosnovan odbijen, to je tužbeni zahtjev tužitelja iskazan po toč 2 kao neosnovan odbiti, zato je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

20. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155 Zakona o parničnom postupku (NN 93/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) u i svezi Tbr. 7. toč. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika pa se punomoćniku tuženika parnični trošak za sastav četiri obrazložena podneska od 2.7.2025., 18.9.2025., 12.11.2025. i 10.03.2026. po 200,00 eura kojem iznosu je trebalo pridodati iznos od 200,00 eura na ime pripadajućeg PDV-a tako se tuženiku obistinjuje parnični trošak u iznosu od 1.000,00 eura kao što je odlučeno pod toč. II. izreke presude.

U Splitu, 29. svibnja 2026.

S u d a c

Jerka Kovačić Garac

PRAVNA POUKA: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu, putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA: -pun. tužiteljice
-pun. tuženika
-u spis

Broj zapisa: **9-30888-beb06**

Kontrolni broj: **06a65-356cb-afe3c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.